

WILF

NAJVÄČŠÍ
STRACHOPUD

Georgia
Pritchettová

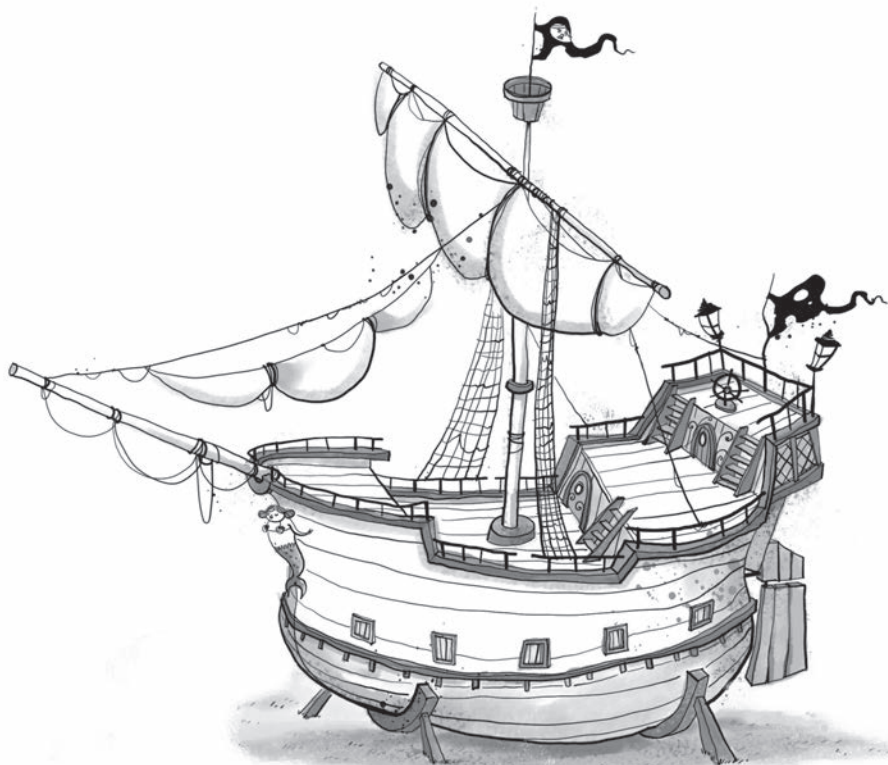
stonožka

BOJUJE S PIRÁTOM

WILF

NAJVVÄČŠÍ
STRACHOPUD

BOJUJE S PIRÁTEM 2

WILF

NAJVVÄČŠÍ
STRACHOPUD

BOJUJE S PIRÁTEM 2

Georgia
Pritchettová

Ilustroval
JAMIE LITTLER

štonožka

Georgia Pritchett
Wilf the Mighty Worrier: Battles a Pirate

Copyright © Georgia Pritchett 2015
Illustrations copyright © Jamie Littler 2015
Translation © 2018 by Eva Budjačová
Slovak edition © 2018 by IKAR, a.s.

The moral right of Georgia Pritchett to be identified as the author of this work has been asserted in accordance with the Copyright, Design and Patents Act, 1988.

Všetky práva sú vyhradené. Nikaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat', ukladať na nosiče ani prenášať akýmkoľvek spôsobom, elektronicky, mechanicky, fotokopírovaním, zaznamenávaním či inak, bez predchádzajúceho písomného súhlasu majiteľov autorských práv.

Z anglického originálu *Wilf the Mighty Worrier: Battles a Pirate* (Quercus Publishing Ltd, London 2015) preložila Eva Budjačová.

Redigovala Vlasta Greschová.

Technická redaktorka Helena Oleňová.

Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava v roku 2018 ako svoju 5 518. publikáciu.

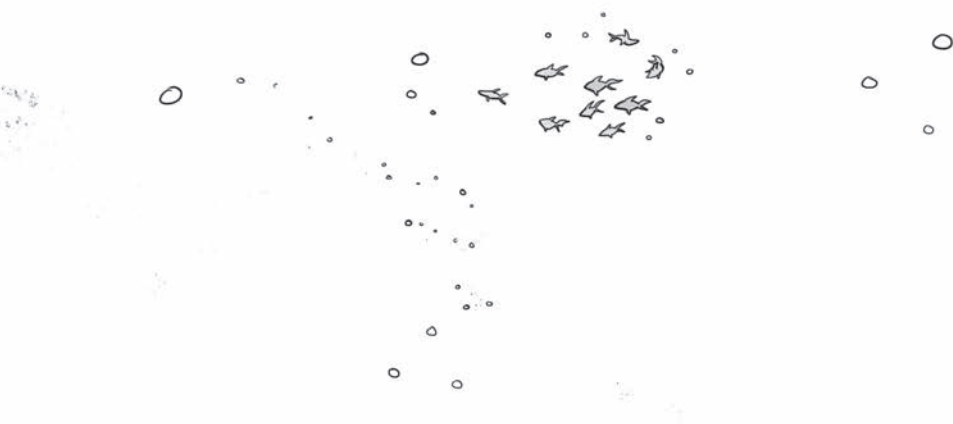
Prvé vydanie.

Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava.
Vytlačili TBB, a. s., Banská Bystrica.

ISBN 978-80-551-5930-0

Mojim chlapcom

1. KAPITOLA
**AKO SA TO
VŠETKO ZAČALO**

Hej!

Čo to robíte? Už aj zavrite tú knihu a vráťte ju na poličku. Vravím vám, **zavrite ju**. Takže, budem rátať do desať.

**Jeden, dva, tri,
štyri, päť, šesť...**

Myslím to vážne...

Sedem, osem...

Nebudem to opakovať...

Deväť...

V poriadku, poviem to ešte raz. Naposledy.
Zavrite tú knihu...

Desať.

Vy ste mi pekní neposlušníci, viete to? Prečo ste ešte tu? Počúvajte, je to pre vaše dobro – veď *nabetón* nechcete vedieť, čo sa stalo minulý týždeň.

Verte mi. Strhla sa riadna kucapaca – a viete, to veľké zelenomodré oné... Viete čo? Áno, svet, ten veľký starý svet – takmer bolo

po ňom. Takže, ako vravím, prestaňte čítať. Myslím to vážne. **Prestaňte čítať.**

Prestaňte!

Ako chcete. Ale nevravte, že som vás nevaroval. Ak naozaj chcete čítať o tom, čo sa stalo, tak nie, aby ste potom za mnou pribehli ufňukaní a so sviečkou pod nosom, keď zistíte, že je to kniha plná morských príšer, pirátov a ľudí s takými tými veľkými špicatými a pichľavými vecičkami, ved' viete, a vyskytuje sa v nej aj ten najhorší, ten zlo-bu-bu-bu najzloduchovatejší zlodušisko na celom šírom svete – Alan. A aj jeho pravá ru-ka Kevin Phillips.

Takže, poznáte toho chalana zo školy? Toho Wilfa? Poznáááááte ho? Určite. Ale ánoooooo. Toho strapatého, čo má ušiská veľké ako slon a v hlave kopu všelijakých nápadov. Je ich tam toľko ako praskajúcich pukancov v hrnci. Nuž, len tak mimochodom, to on zachránil svet. **Už**

zasa. Áno, Wilf nie je typický superhrdina. Nevolá sa Super-Wilf. Nevie loziť po stenách. VĎAKA-BOHU ho dosiaľ nepohrýzol ani pavúk, lebo Wilf sa pavúkov bojí ako čert svätej vody. Takže, ak by

ho nejaký pavúk náhodou *uhryzol*, nemal by čas
premeniť sa na Spidermana, lebo by na mieste
omdlel. Vlastne, Wilf sa bojí všeličoho:

trpaslíkov

luskáčov

na orechy

medvedov

potkanov

škorpiónov

hadov

krabov

netopierov

kalmárov

výšok

rýb, vraj

by mu cucali prsty na nohách

snehuliakov, lebo by ho

zožrali

Wilf má aj sestričku. Volá sa Dorotka, ale všetci ju volajú Dotka. Vidieť ju ešte veľmi nie je, zatiaľ je maličká, no cítiť je ju veru poriadne ďaleko. Má prasiatko s čudnými ušami. Sú čudné, lebo každé je iné, hoci, keď tak nad tým premýšľam, sú čudné aj preto, lebo sú čudné. Takže, uši prasiatka, ktoré sa volá Prasiatko, sú čudne čudné. Niektorí z vás vedia, prečo má Prasiatko každé ucho iné – gratulujem –, a niektorí nie, čo je len a len vaša chyba.

Je to jedno, jednoducho, jedno ucho je ufúľané a to druhé (ako aj zvyšok Prasiatka) je stelesnená špina. Podľa toho sa dá rozpoznať, ktoré ucho je nové.

Minulý týždeň dostal Wilf poštu. Prišiel mu zoznam s ďalšími radami **Ako zatočiť so strachom**. Wilf sa neuveriteľne potešil, lebo sa bál, že nové rady **Ako zatočiť so strachom** na pošte niekam zapatrošili, takže by sa nikdy nedozvedel, ako má s tým svojím strachom zatočiť, a stále by sa strachoval. Ale zoznam prišiel, bol lesklý a voňal novotou.

Opatrne rozlepil obálku, radšej ju neotváral príliš rýchlo, aby neroztrhol novučičky zoznam s radami **Ako zatočiť so strachom**.

Práve išla okolo Wilfova mamina a videla, ako Wilf vdychuje vôňu tlačiarenskej farby. Povedala mu: „Strachu sa nikdy nezbavíš. Si potomok celého rodu strachopudov. Môj otec bol strachopud, jeho otec bol strachopud a aj otec jeho otca bol strachopud. Strach nás sprevádza po celé generácie.“

Wilf dostal nápad. Preskúma svoj rodokmeň, pozrie sa na svoju širokú rodinu, všetkých svojich príbuzných strachopudov, ktorí žili pred ním. Len čo mu ten nápad skrsol v hlave, sadol si k počítaču (zdržali ho iba maličkosti: dôkladné poutieranie displeja, povysávanie omrvínok z klávesnice a dezinfekcia myši).

Vytlačil všetko, čo zistil, a rodokmeň hneď vzal do záhrady, aby ho ukázal Dotke.

„Aha, Dotka,“ privravel sa sestričke. Papier opatrne položil na zem a zaťažil ho niekoľkými kameňmi. „V našej rodine je **Fedor Ustráchaný**. Vynašiel vestu, lebo sa bál, aby ľudia neprechladli.“

Dotka vzala do ruky jeden z kameňov, ktorý slúžil ako ťažidlo, a skúšala, či sa jej vojde do nosa.

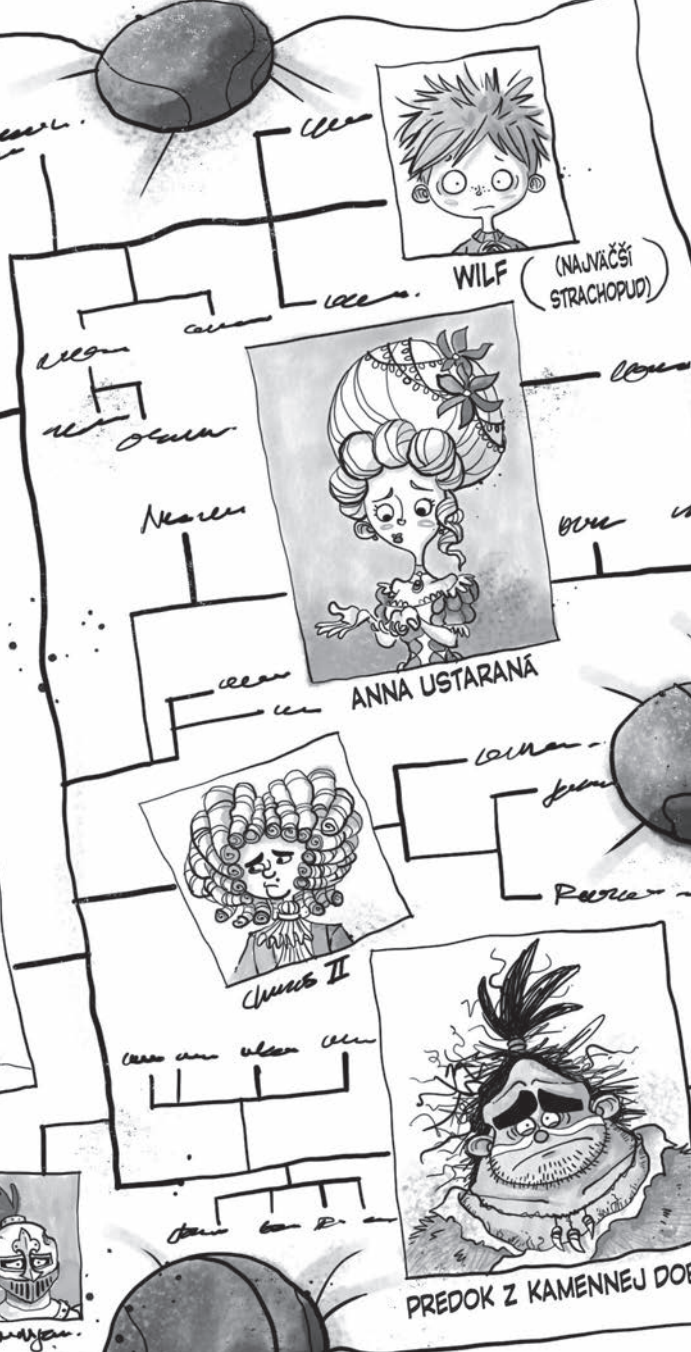
„Ďalšou v rodine je **Anna Ustaraná**,“ pokračoval Wilf. „Bála sa baktérií na rukách, a tak vynašla antibakteriálny gél.“

Dotka si vopchala jeden kameň do plienky.

„A náš pra-pra-pra-prastarý otec **Norman Neurotický** je autor prvej tabuľky s nápisom *Pozor, schod*. Vynašiel ju zo strachu, aby sa niekto nepotkol, keď vchádzal do jeho domu,“ povedal Wilf.

Dotka si stiahla jednu ponožku a utrela si ňou nos.

„A môžem zájsť ešte viac do minulosti,“ pokračoval Wilf. „Existujú dôkazy, na základe ktorých možno predpokladať, že sme spriaznení s jaskynným človekom, ktorý žil vedľa jaskynného človeka, ktorý vynašiel koleso. Náš predok zasa vynašiel brzdu,“ vysvetľoval Wilf hrdo. „Čo na to hovoríš?“

Dotka zamyslene cumľala jeden rožtek papiera s vytlačeným rodokmeňom, potom ho celý skrkvala do akejsi papierovej lopty a hodila za seba.

Skrkvaná papierová lopta pristála v Alanovej záhrade. A práve VTEDY sa začala tá

kucapaca.

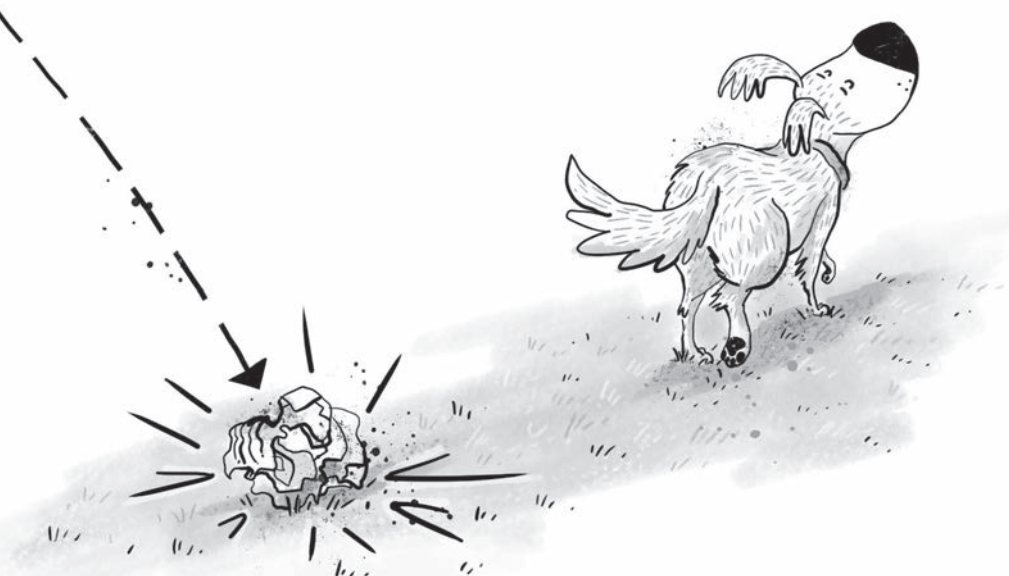

„Na mojom trávniku je skrkvaný papier!!!“
zapišťal znechutene Alan. „Spravte s ním nie-
kto niečoooooooooo!“

Kevin Phillips naklonil hlavu a mlčky si tú
húžvu obzeral.

„Zdvihni ten pokrčený papier!“ prikázal mu
Alan.

Kevin Phillips sa otočil a odišiel, akoby mu-
sel riešiť oveľa dôležitejšie problémy.

„Človeče, veď ty máš byť moja pravá ruka, a to znamená, že je tvojou povinnosťou pozbierať všetky skrkvance!“ kričal Alan na Kevin Phillipsa.

Alan si vzdychol. Prišiel k pokrčenému papieru, zohol sa, zdvihol ho a vzal domov, aby ho ukázal manželke Pamele.

„Pam, pozri sa na toto,“ zvolal Alan.